

РЕШЕНИЕ

№ 2687

гр. София, 21.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 24.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **2002** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 566/17.02.20г на М. О. Ч. от [населено място], с проц.представител адв.С.А. против Решение № 212/06.02.20г на Началник НСО по заявление по ЗДОИ с вх.№ У. 1579860475978/24.01.20г.

В жалбата се твърди, че решението е постановено в нарушение на формата,проц. и мат.закон и целта на закона, като се моли за отмяната му и задължаване на ответника да предостави търсената общ.информация. Сочи се, че мотивите по чл. 37 ал.1 т.1 от ЗДОИ /за класифицирана информация/ са неясни, търсената информация е обществена, като е налице надделяващ общ.интерес/това не е преценено от ответника изобщо/, разпоредителната част не е ясно оформена, не са доказани фактическите и правни основания за отказа.В самото решение се сочи, че само за част от автомобилите информацията е класифицирана, поради което за останалата част няма пречки да се предостави информация/няма пречка и за класифицирана информация, но с изтекъл срок на класифициране/. Напълно неотнормено е основанието от решението - за липсата на поддържана информация в табличен вид /то тогава приложим е чл. 27 ал.2 от ЗДОИ-ответникът сам да определи удобната за него форма/.Представят се доказателства за наличие на обществен дебат по заявената информация, като чрез получаването ѝ се цели повишаване прозрачността и отчетността в работата на НСО. В съд.заседание адв.А. поддържа жалбата, като сочи, че предоставената от ответника за ползване само от Съда класифицирана информация е с дата на класифициране, следваща датата на решението/т.е. класифицирането е

станало пост-фактум, за целите на съд.производство/.Оспорва присъждане на юрк.възнаграждение на ответника/при евентуално отхвърляне на жалбата/, тъй като той с неясното си произнасяне е дал повод за завеждане на делото, а и не представя доказателства за направено заплащане на юрисконсулта. В условията на евентуалност се твърди, че юрк.възнаграждение на ответника следва да се присъди в мин.размер /100лв/, а не в претендирания.В писмени бележки се допълва, че ответникът, въпреки двукратните указания на съда, не представя доказателства, че заявената информация е била класифицирана към датата на решението.Позовава се на практика на ВАС-решения по д.№ 4268/05г и д.№ 38/04г,съгл. която трябва да се извършва преценка дали информацията е класифицирана/и кога/ спрямо всеки автомобил поотделно, като т.9 от раздел II на Приложение I към чл. 25 от ЗЗКИ е неприложима/тя касае само оперативна дейност на НСО/, а е следвало да се прецени предоставянето на частичен достъп по чл. 37 ал.2 от ЗДОИ.Със заявлението не е поискана информация, чрез която могат да се индивидуализират ползваните от НСО автомобили/поискано е посочване само на моделите/.

Ответникът-Директор на НСО се представлява в съд.заседание от юрк.Т., който оспорва жалбата, моли за отхвърлянето ѝ и присъждане на юрк.възнаграждение по списък-в размер на 200лв./максималния размер по чл. 24 от НЗПП/, предвид фактическата и правна сложност на делото,продължителността на производството по делото и извършената правна дейност по проц.представителство пред Съда и набавяне на доказателства.В писмени бележки се сочи, че решението отговаря на изискванията за писмена форма и зад.реквизити, издадено е от комп.орган и при спазване на адм.производствените правила, търсената информация е дър.тайна-отнася се до използваната от НСО техника и до оперативната дейност на НСО/оперативна служба за сигурност по см. на § 1 т.1 от ДР на ЗДОИ/.Всички автомобили на НСО/ не само използваните за спец.транспорт/ представляват спец.техника, използвана от НСО при осъществяване на оперативната ѝ дейност.Предоставянето на данни, индивидуализиращи тези автомобили, създава рискове и заплаха.Дейността на НСО е регламентирана в ЗНСО, като в чл. 14 ал.1 т.13 и чл. 32 , вр. чл. 2 от ЗНСО е посочена официалната общ.информация по чл. 10 от ЗДОИ, достъп до която има по чл. 12 от ЗДОИ.Всичката останала информация за автомобилите на НСО е класифицирана по см. на т.7 и т.9 от раздел II на Приложение I към чл. 25 от ЗЗКИ вр. § 4 от ДР на ППЗНСО и чл. 119 от ППЗЗКИ.Заявената информация е дър.тайна по чл. 25 от ЗЗКИ, респ. чл.46 и чл.47 от ППЗЗКИ и е налице основание за отказ от предоставянето ѝ по чл. 37 ал.1 т.1 вр. чл. 5 и чл. 6 ал.1 от ЗДОИ.В този смисъл практиката на ВАС-решения по д.4850/10г и по д.№ 8131/03г.Видно от решението, отказът не е обоснован с липсата на оформена в табличен вид информация/както се твърди от жалбоподателя/, а петитумът на жалбата касае отказ на Кмета на район „Овче купел“-СО, т.е. ненадлежен субект.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация/адресат на акта и заявител в адм.производство/, срещу инд.адм.акт по см. на АПК и ЗДОИ, пред надлежния съд, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Начало на адм.производство е сложено с депозиране на заявление по ЗДОИ с вх.№ У. 1579860475978/24.01.20г. от М. О. Ч. до Началника на НСО. Със заявлението се иска предоставяне на общ.информация, която е налична в НСО и е с надделяващ

общ.интерес /доколкото касае отношения между НСО и други субекти/, която да бъде предоставена в ел.вид на посочения ел.адрес, със следното съдържание: 1/ всички договори за безвъзмездно временно ползване на автомобили , предоставени от субекти, външни на НСО; 2/ моделът автомобил, датата на сключване на договора, срока на договора и конкретния субект по т.1/в табличен вид/.

Зад.субект-Началник на НСО се е произнесъл с обж.Решение № 212/06.02.20г, като отказва да предостави заявената информация, на осн. чл. 37 вр. чл. 7 ал.1,чл. 38 и чл. 39 от ЗДОИ, със следните мотиви: 1/ в договорите по т.1 от заявлението са посочени марки,модел,номер на рама,номер на двигател, рег.номер на автомобилите, т.е. автомобилите са индивидуализирани; част от тези автомобили се ползват за специализиран транспорт от НСО, като съгл. чл. 19 от НСО, § 4 от ДР на ППЗНСО , т.7 и т.9 от раздел II на Приложение I към чл. 25 от ЗЗКИ тази информация е от категорията, която подлежи на класифициране като дър.тайна; 2/ НСО осигурява публичност на дейността си чрез публичните си финансови отчети, като това е максимално възможния обем, предвид ограниченията на законодателството относно служба за сигурност; заявената информация не се поддържа ежедневно или периодично във вид на постоянно актуализираща се справка или списък, от което следва, че заявеният табличен вид трябва да бъде нарочно изготвен/но пак ще бъде с гриф за класифицирана информация/.

По доказ.искане на жалбоподателя, Съдът на осн. чл. 41 ал.3 от ЗДОИ/за ползване само от Съда/ е изискал от ответника да предостави общ.информация по заявлението.В изпълнение разпореждането на Съда от 12.10.20г, ответникът предоставя „Списък на автомобили, предоставени на НСО за временно и безвъзмездно ползване от ведомства и фирми“, с гриф „поверително“ от 27.10.20г, като класификацията е направена на осн. чл. 28 ал.2 т.3 от ЗЗКИ и т.7 и т.9 от Раздел II на Приложение I към чл. 25 от ЗЗКИ. Списъкът е подвързан в отделен том „класифицирана информация“, като достъп до него има само Съда, не и жалбоподателя.В списъка са посочени марка и рг.номер на автомобили, от кого са предоставени, за какъв период, на какво основание /договор,доп.споразумение,заповед,анекс,докладна записка/, кога и на какво основание се прекратява ползването. В съд.заседания на 16.12.20г и на 24.03.21г Съдът указва двукратно на ответника, че следва да ангажира доказателства/вкл. на осн. чл. 41 ал.3 от ЗДОИ-за ползване само от Съда/, че заявената и отказана общ.информация /по двете точки от заявлението/ е била класифицирана към датата на решението- 06.02.20г.В изпълнение на указанията на Съда, ответникът депозира: 1/ становище на проц. си представител от 30.12.20г, видно от което депозираният вече Списък с гриф от 27.10.20г е изработен в изпълнение разпореждането на Съда от 12.10.20г, като сходен Списък с гриф “поверително“ от 14.01.20г /преди датата на решението и заявлението/ е бил изработен по предходно/първо по рода си/ заявление по ЗДОИ; 2/ становище на Ръководител на звено „Сигурност на НСО“ от 30.01.20г/предхождащо решението/ - да не се предоставя заявената информация/по аргументи, пресъздадени после в обж. решение/, като се посочва и наличието на вече изготвен Списък с гриф “поверително“ от 14.01.20г.

Съдът намира от правна страна следното:

Решението е издадено от комп.орган/задължен субект по чл. 3 от ЗДОИ/, в разписаната от закона форма/писмена съгл. общия чл. 59 ал.1 от АПК и спец. ЗДОИ/, като съдържа реквизитите по чл. 59 ал.2 от АПК и спец.ЗДОИ, вкл. фактически и

правни основания/отделен е въпросът дали правните основания са правилни и пълни, дали си кореспондират с факт.основания и дали фактическите основания са доказани-това е въпрос на мат.законосъобразност на акта/. Решението съдържа ясен диспозитив за отказ да се предостави заявената в двете точки на заявлението общ.информация, като са изложени и мотиви /не се прави препращане към становището на Ръководител на звено „Сигурност на НСО“ от 30.01.20г, мотивите от което са пресъздадени като мотиви на обж. решение/. Поради което е неоснователно възражението на жалбоподателя за нарушена форма, неясни мотиви и диспозитив.

При постановяване на решението са били съществено нарушени адм.производствените правила/както общите по АПК, така и спец. по ЗДОИ/,което е довело от своя страна до мат.незаконосъобразност на решението. Съображенията на Съда за този извод са следните: Ответникът се е произнесъл в срока по ЗДОИ, по редовно и допустимо заявление по ЗДОИ. Като правно основание за отказа в решението са посочени чл. 37 вр. чл. 7 ал.1,чл. 38 и чл. 39 от ЗДОИ- не е конкретизирана хипотезата по чл. 37 от ЗДОИ, поради което правното основание на постановения отказ е непълно и това не позволява на Съда да извърши проверка за мат.законосъобразност на отказа.Доколкото обаче в решението е направено препращане към чл. 7 ал.1 от ЗДОИ и видно от мотивите на ответника, явно се има предвид основание за отказа по чл. 37 ал.1 т.1 от ЗДОИ/исканата информация е класифицирана/.

Видно от т.1 на заявлението, иска се предоставяне на всички договори за безвъзмездно временно ползване на автомобили , предоставени от субекти, външни на НСО, т.е. искат се самите договори/в ел.формат/. Страни по тези договори следва да са НСО и трети лица /ведомства или ЮЛ/ФЛ/, като в общия случай /при липса на каквито и да е данни по преписката или по делото, че самите договори са класифицирана информация/, за предоставянето на тези договори е следвало да се поиска съгласието на тези трети лица/чл. 31 вр. чл. 37 ал.1 т.2 от ЗДОИ/.Ако самите договорите са класифицирана информация, то на ответника три пъти са давани указания от Съда да предостави на осн. чл. 41 ал.3 от ЗДОИ/за ползване само от Съда/ заявената информация /т.е. цялата отказана информация, т.е. информацията и по двете точки от заявлението/. Ответникът не е предоставил на Съда по реда на чл. 41 ал.3 от ЗДОИ - информацията по т.1 от заявлението/самите договори/, поради което по отношение на т.1 от заявлението правното основание по чл. 37 ал.1 т.1 от ЗДОИ, при наличните по делото данни, се явява неотносимо/тъй като видно от становището на Ръководител на звено „Сигурност на НСО“ от 30.01.20г, договорите са явни документи-тогава следва да се приложи чл. 31 от ЗДОИ и да се търси съгласието на третите лица/.

По отношение на т.2 от заявлението- иска се в ел.табличен вид моделът автомобил, датата на сключване на договора, срока на договора и конкретния субект по т.1. Д. по делото от ответника Списък с гриф от 27.10.20г/създаден и класифициран целево, за целите на съд.производство/ не доказва, че към датата на решението/06.02.20г/- информацията по т.2 от заявлението е била класифицирана.Съдът е указал двукратно на ответника да представи доказателства, че информацията е била класифицирана към датата на решението, като ответникът не представя по реда на чл. 41 ал.3 от ЗДОИ предходен Списък с гриф от 14.01.20г /цитиран в становището на Ръководител на звено „Сигурност на НСО“ от 30.01.20г/, поради което по отношение на т.2 от заявлението правното основание по чл. 37 ал.1 т.1 от ЗДОИ, при наличните по делото

данни, се явява недоказано.

Решението като проц. и мат.незаконосъобразно следва да се отмени и преписката да се върне на ответника за ново произнасяне, в срока по ЗДОИ, при което: да се предостави информацията от заявлението, която не е класифицирана /ако касае трети лица, да се процедира по чл. 31 от ЗДОИ/, а по отношение на класифицираната информация - да се направи преценка по чл. 37 ал.2 вр. ал.1 т.1 от ЗДОИ /дали не е възможно предоставяне на частичен достъп/.

Жалбоподателят не е направил искане за разноски и няма да му бъдат присъждани.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.1 и 2, чл. 173 ал.2 и чл. 174 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 212/06.02.20г на Началника на НСО, по жалба вх.№ 566/17.02.20г на М. О. Ч. от [населено място].

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на Началника на НСО, за ново произнасяне по заявление по ЗДОИ с вх.№ У. 1579860475978/24.01.20г, съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение, КАТО ОПРЕДЕЛЯ СРОК за произнасяне-14 дневен от постъпване на преписката.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Съдия: